

מקור המאמר בזהר פרשת ויקרא דף יח ע"ב
תנאי השליח צבור והתוקע הראויים

זָכָאָה חוֹלְקֵיהוּן דְּצַדִּיקַיָא, דִּידְעִין לְכוּנָא רְעוּתָא
לְקַמֵּי מְאָרִיהוּן, וַיְדַעִין לְתַקְנָא עֲלֵמָא בְּהַאי
יּוֹמָא, בְּקַל שׁוֹפְרָא. וְעַל דָּא כְּתוּב, (תהלים ט9) אֲשֶׁר־
הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יוֹדְעֵי, וְלֹא תוֹקְעֵי.

בְּהַאי יוֹמָא, בְּעֵי עֲמָא לְאַסְתַּכְּלָא בְּכַר נֶשׁ שְׁלִים
מְכַלָּא, דִּידַע אֲרַחוּי דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, דִּידַע
בִּיקְרָא דְּמַלְכָּא, דִּיבְעֵי עַלְיָהּוּ בְּעוּתָא בְּהַאי יוֹמָא.
וּלְזַמְנָא קַל שׁוֹפְרָא בְּכַלְהוּ עֲלָמִין, בְּכוּוּנָה דְּלַכָּא,
בְּחַכְמָתָא, בְּרְעוּתָא, בְּשְׁלִימוּ. בְּגִין דִּיסְתַּלַּק דִּינָא
עַל יְדוּי מִן עֲלָמָא. וְוִי לְאַיְנוּן דִּשְׁלִיחָא דְּלַהוּן לָא
אַשְׁתַּכַּח בְּדַקָּא יְאוּת, דְּהָא חוּבֵי עֲלָמָא (עפ"א) אֲתִיִּין
לְאַדְכָּרָא בְּגִינֵיהּ. הָדָא הוּא דְּכְתוּב, אִם הִכְהִן
הַמְּשִׁיחַ יַחְטָא, דְּהוּא שְׁלִיחָא דְּכָל יִשְׂרָאֵל,
לְאַשְׁמַת הָעַם הוּא, בְּגִין דִּדִּינָא שְׁרִיא עַלְיָהּוּ.

וְכַד שְׁלִיחָא הוּא זָכָאָה כְּדַקָּא יְאוּת, זָכָאִין אִינּוּן
עֲמָא, דְּכָל דִּינּוּן מְסַתְּלָקוּן מִנֵּיהּוּ עַל יְדִיהּ,
כָּל שְׁפִין בְּהֵנָּא, דְּעַלְיָה מִתְּבָרְכָאן עֲלָאי וְתַתָּאי.

וּכְשֶׁה־שְׁלִיחַ הוּא צַדִּיק כְּרָאוּי, אֲשֶׁר־יָדַע, שְׁכָל הַדִּינִים מְסַתְּלָקִים מֵהֶם עַל יְדוּ, כָּל שְׁפִין
הִכְהִן שְׁעָלְיוֹ מִתְּבָרְכִים עַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים.

אֲשֶׁר־יָדַע חֶלְקֵם שֶׁל הַצַּדִּיקִים
שִׂיּוּדְעִים לְכוּן אֶת הַרְצוֹן
לְפָנָי רַבּוֹנָם וַיּוֹדְעִים לְתַקּוֹן
עוֹלָם בַּיּוֹם הַזֶּה בְּקוֹל שׁוֹפֵר.
וְעַל זֶה כְּתוּב, (תהלים
ט9) אֲשֶׁר־יָדַע הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה.
יּוֹדְעֵי, וְלֹא תוֹקְעֵי.

בַּיּוֹם הַזֶּה צָרִיךְ הָעַם
לְהִסְתַּכְּלֵל בְּאָדָם שְׁלֵם מְכַל,
שִׂיּוּדַע אֶת דְּרָכֵי הַמַּלְאָךְ
הַקְּדוֹשׁ, שִׂיּוּדַע בְּכַבוֹד הַמַּלְאָךְ
שִׂיבְקֵשׁ עַלְיָהֶם בְּקִשָּׁה בַּיּוֹם
הַזֶּה, וּלְזַמֵּן קוֹל שׁוֹפֵר בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, בְּכוּוּנַת הַלֵּב,
בְּחַכְמָה, בְּרְצוֹן וּבְשְׁלֵמוֹת,
כְּדִי שִׂיִּסְתַּלַּק הַדִּין עַל יְדוּ מִן
הָעוֹלָם. אוֹי לְאוֹתָם שֶׁהִשְׁלִיחַ
שְׁלָהֶם לֹא נִמְצָא כְּרָאוּי,
שֶׁהָרִי חֲטָאֵי הָעוֹלָם
(הָעַם) בָּאִים לְהַזְכֵּר בְּגִלְלוֹ.
זֶהוּ שְׁכָתוּב, אִם הִכְהִן
הַמְּשִׁיחַ יַחְטָא - שֶׁהוּא
שְׁלִיחָם שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל -
לְאַשְׁמַת הָעַם הוּא, מְשׁוּם
שֶׁהַדִּין שׁוֹרָה עַלְיָהֶם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְעַל זֶה, כִּהֵן וְלוֹי טָרֵם שִׁיעֲלָה לְעִבּוּדָה, בּוֹדְקִים אַחֲרָיו, וַיִּוֹדְעִים דְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו. וְאִם לֹא, אֵינּוּ עוֹלָה לְעִבּוּדָה, וְכֵן בְּסִנְהֶדְרִין כְּדֵי לְדוֹן דִּין.

וְאִם נִמְצָא כְּרֹאֵי, נוֹתְנִים עָלָיו חֲמֻרוֹת הַמִּקְדָּשׁ. וְאִם לֹא, אֵינּוּ עוֹלָה לְעִבּוּדָה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב, (דְּבָרִים לג) וְלִלְוִי אָמַר תְּמִיךְ וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ. מִפְּנֵי מָה זָכָה (אֶהְרֹז) לְאוֹרִים וְלִתְמִים וְלַעֲבֹד עִבּוּדָה? הֲיִי אֹמֵר, אֲשֶׁר נָסִיתוּ וְגו'.

הָאֹמֵר לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתוּ וְגו'. וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְצָאוּ בְּדַרְגּוֹת הַלְלוֹ, אֲזִי - יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְגו', יִשְׁימוּ קְטוֹרֶה וְגו'. לְשַׁכַּף אֶת הַרְגֹז וְלִזְמֵן שְׁלוֹם. וְכִלִּיל עַל מִזְבֵּחַךְ, כְּדֵי שֶׁהַכֹּל יִתְבַּשְׂמוּ.

וַיִּמְצָאוּ בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֲזִי - בְּרַךְ ה' חִילוֹ וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְעַל דָּא, כִּהֵן וְלוֹי עַד לָא יִסְלַק לְפוּלְחָנָא, בְּדַקּוֹן אֲבִתְרִיהּ, וַיִּדְעִין אַרְחוּי וְעוֹבְדוּי, וְאִי לָא, לָא סָלִיק לְפוּלְחָנָא, וְכֵן בְּסִנְהֶדְרִין לְמִדּוֹן דִּינָא.

וְאִי אֲשֶׁתִּכַּח כְּדָקָא יְאוּת, יְהִיבִין עָלֶיהָ חוּמְרָא דְמִקְדָּשָׁא. וְאִי לָא, לָא סָלִיק לְפוּלְחָנָא. הַדָּא הוּא דְכִתְיִב, (דְּבָרִים לג) וְלִלְוִי אָמַר תְּמִיךְ וְאוֹרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ. מִפְּנֵי מָה זָכָה (אֶהְרֹז) לְאוֹרִים וְלִתְמִים, וְלִמְפֻלַּח פּוּלְחָנָא. הֲיִי אֹמֵר (דְּבָרִים לג) אֲשֶׁר נָסִיתוּ וְגו'. הָאֹמֵר לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתוּ וְגו'.

וְכִיּוֹן דְּאֲשֶׁתִּכְחוּ בְּאֵלֵין דְּהַרְגִין, כְּדִין יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיעֲקֹב וְגו', יִשְׁימוּ קְטוֹרֶה וְגו'. לְשַׁכַּכָּא רוּגְזָא, וְלִזְמֵנָא שְׁלָמָא. וְכִלִּיל עַל מִזְבֵּחַךְ, בְּגִין דִּיתְבַּסְמוּן כָּלָא, וַיִּשְׁתַּכְחוּן בְּרָכָאן בְּכָלְהוּ עֲלָמִין, כְּדִין (דְּבָרִים לג) בְּרַךְ יי' חִילוֹ וְגו'.

סֵפֶר אֹרֶז הַזֶּהָר (עֲמוּד 394)

וּבִאֲגַרְתְּ הַמוֹסֵר שֶׁבְּסוֹף סֵפֶר מְסַלֵּת יִשְׂרָאֵל כְּתֹב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְזֹאת יִשִּׁים הָאָדָם אֶל לְבוֹ לְעוֹרְרָם לְהַתְּכוֹנְנוֹת הַיְרָאָה וְהַמוֹסֵר, כִּי עֵינֵי הָאָדָם פְּקוּחוֹת עַל אַחֲרִים לְדַעַת וְלְהַפִּיר חֲסוֹנוֹתֵיהֶם, וְכִי נִצְרָכִים הֵמָּה לְמִסֵּר לְמַרְבֵּה. בֵּן יַחְזִיק בְּכָל עֵז בְּלִמּוּד הַמוֹסֵר לְמַעַן יִשׁוּטְטוּ בוֹ רַבִּים וְתִרְבֶּה יְרֵאת הַשֵּׁם וְזִכּוֹת הַרְבִּים תִּלְוֶיהָ בוֹ, וּמִמִּילָא לָאֵט לָאֵט לְמוּד הַמוֹסֵר יִדְרִיכֵמוּ בְּנִתִּיב הַצֶּדֶק וְהַנְּכוּחָה, וְהִיא רְפוּאָה גְּשָׁמִית וְגַם רוּחָנִית, כְּמֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְכַרְכָּה: כָּל הַמְּזַכֶּה אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ.

טו) מִי שֶׁמּוֹרֶה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדְרָךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עִבּוּדַת הַבּוֹרָא, זְכוּיָתוֹ נִכְפָּלוֹת בְּעִבּוֹר זְכוּיָתוֹ

וְהַרְבֵּי חֲסִיד בְּעַל חוֹבַת הַלְּבָבוֹת כְּתֹב בְּשַׁעַר אֲהַבַת הַשֵּׁם (פָּרָק ו' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ): וְרֵאוּי לָךְ, אַחִי, לְדַעַת כִּי זְכוּת הַמַּאֲמִין אֶפְלוֹ אִם יִהְיֶה מְגִיעַ אֶל הַתְּכִלִּית הַרְחוּקָה בְּתַקּוֹן נִפְשׁוֹ לְאַלְהִים יִתְבַּרַךְ, וְאֵלּוֹ הִיָּה קְרוֹב לְמַלְאָכִים בְּמִדּוֹתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמְנַהֲגֵיהֶם הַמְּשַׁבְּחִים וְהַשְׁתַּדְּלוֹתָם בְּעִבּוּדַת הַבּוֹרָא וְאַהֲבַתָּם הַזֶּה בּוֹ אֵינֶם כְּזְכוּיָת מִי שֶׁמּוֹרֶה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדְרָךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עִבּוּדַת הַבּוֹרָא, שְׁזְכוּיָתוֹ נִכְפָּלוֹת בְּעִבּוֹר זְכוּיָתוֹ בְּכָל הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמַנִּים וְכוּ'. עַד כָּאן דְּבַרֵי קִדְשׁוֹ.